

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 102/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. G.	w dniu 9 listopada 2021 r. w W. przy ul. (...) naraziła B. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez ugodzenie go nożem w tylną powierzchnię klatki piersiowej po lewej stronie,	

		<p>w wyniku którego to działania B. W. doznał rany klutej tylnej powierzchni klatki piersiowej po lewej stronie skutkującej odmiokrwiakiem i uszkodzeniem mięśnia płuca lewego, które to obrażenia stanowiły rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym zarzucanego jej czynu dopuściła się w stanie ograniczającym w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>J. G. i B. W. pozostawali w związku w latach 2017-2021. Mężczyzna pomieszkiwał w mieszkaniu J. G. (ul. (...), W.). Gdy dochodziło między nimi go kłótni, to wówczas B. W. spał na klatce schodowej lub na sąsiedniej budowie. Mężczyzna jest osobą nadużywającą alkoholu, natomiast J. G. w ogóle nie spożywa alkoholu. Kobieta wielokrotnie wzywała Policję w związku z zachowaniem swojego partnera. Mimo to</p>	<p>wyjaśnienia J. G.</p>	<p>k. 95-96, 104, 175, 356-357</p>	

pozwalala na to, aby B. W. mieszkał u niej. W dniu 8 listopada 2021 r. doszło do kolejnej awantury. Kobieta wezwała Policję. B. W. opuścił mieszkanie, jednakże nie został zatrzymany, ani przewieziony do Stołecznego Ośrodka dla Osób Nietrzeźwych.

B. W. noc spędził na klatce schodowej. Gdy się obudził poszedł pod blok przy ul. (...), w którym mieszkają jego znajomi, tj. S. i P. B. (1). P. B. (1) zaprosił B. W. do swojego mieszkania, aby ten się ogrzał. Mężczyzna posiedział trochę w tym mieszkaniu, a następnie udał się pod okno J. G.. Chciał bowiem, aby kobieta dała mu tytoń i gilzy. J. G. otworzyła okno i wyrzuciła mu te przedmioty. Następnie B. W. wrócił do mieszkania P. i S. B.. Wspólnie spożywali alkohol. Po kilku minutach do mieszkania przysła J. G.. Kobieta powiedziała, żeby B. W. oddał jej rzeczy, za które ona zapłaciła, tj. buty i kurtkę. Mężczyzna nie zdążył zdjąć kurtki. Kobieta pocięła ją nożem, a następnie zadała cios nożem w plecy B. W.. Kobieta uciekła z miejsca zdarzenia. S. i P. B. (1) wezwali służby, a następnie udzielali pomocy B. W..

Na miejsce zdarzenia przyjechało Pogotowie

(...) oraz Policja. P. B. (1) wskazał, gdzie mieszka J. G.. Funkcjonariusze Policji zatrzymali następnie kobietę.			
zeznania B. W.	k. 54-56, 357-358		
zeznania S. B.	k. 16-18, 118-119, 359-360		
zeznania P. B. (1)	k. 20-22, 109-110, 149-150, 360-361		
zeznania K. K.	k. 37-38, 393		
protokół zatrzymania osoby	k. 4		
protokół przeszukania osoby	k. 9-10		
protokoły zatrzymania rzeczy	k. 11-13, 33-35, 132-134		
protokół badania stanu trzeźwości	k. 14-15		
protokoły oględzin miejsca	k. 24-26, 27-29		
protokoły oględzin osoby	k. 30-32		
protokoły oględzin rzeczy	k. 41-53, 151, 152, 153-154		
protokół okazania rzeczy	k. 149-150		
notatniki służbowe	k. 163-164		
W wyniku zdarzenia w dniu 9 listopada 2021 r. B. W. doznał rany klutej tylnej powierzchni klatki piersiowej po	opinia sądowo-lekarska	k. 159-161	

<p>lewej stronie skutkującej odmokrwiałem i uszkodzeniem mięszu płuca lewego. Obrażenia te skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Działanie J. G. polegające na zadaniu B. W. ciosu nożem w okolicę tylnej powierzchni klatki piersiowej narażało go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.</p>			
<p>W miejscu zamieszkania J. G. i B. W. w latach 2017-2021 funkcjonariusze Policji podejmowali łącznie 44 interwencje.</p> <p>W latach 2017-2021 B. W. 9 razy przebywał w Stołecznym Ośrodku dla Osób Nietrzeźwych.</p>	<p>informacja z (...) S. (...) (...) k. 387</p>		
<p>informacja z (...)</p>	<p>k. 386</p>		
<p>Biegli psychiatrzy nie stwierdzili u J. G. objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznali natomiast organiczne zaburzenia osobowości oraz obniżony poziom intelektu. Biegli uwzględnili fakt, że J. G. w pewnych sferach funkcjonuje jako osoba z upośledzeniem umysłowym lekkim. Z wywiadu wiadomo, że</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>k. 215-217</p>	

<p>zaniedbania środowiskowe obniżają jej zdolności adaptacyjne. Wyniki testów wskazują na możliwość uszkodzenia OUN, manifestującego się takimi objawami jak tendencją do zalegania negatywnych emocji (w tym poczucia krzywdy) czy osłabieniem kontroli emocjonalnej.</p> <p>Stwierdzony stan psychiczny J. G., w czasie czynu ograniczał w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem (art. 31 § 2 k.k.).</p> <p>J. G. może uczestniczyć w postępowaniu karnym, jednakże przy zapewnieniu jej pomocy prawnej.</p>			
<p>opinia sądowo-psychologiczna</p>	<p>k. 218-221</p>		
<p>opinia sądowo-psychiatryczna uzupełniająca</p>	<p>k. 233-235</p>		
<p>J. G. urodziła się (...) w W.. Posiada wykształcenie zawodowe - z zawodu jest krawcową. Z uwagi na stan zdrowia ma I grupę inwalidzką. Otrzymuje rentę w wysokości 980 złotych miesięcznie. Jest panną. Nie ma dzieci, ani żadnych osób na utrzymaniu. Nie leczyła się odwykowo,</p>	<p>dane osobopoznawcze</p>	<p>k. 355</p>	

ani psychiatrycznie. Jest osobą niekaraną.			
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	k. 385		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. G.	Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, ponieważ jej zdaniem był to nieszczęśliwy wypadek. Jak wyjaśniła, nie poszła do mieszkania sąsiadów w celu zrobienia krzywdy swojemu konkubentowi. Oskarżona opisała swój związek z pokrzywdzonym. Wyjaśniła, że tego dnia chciała odzyskać od	

		<p>pokrzywdzonego rzeczy, które mu kupiła. Obawiając się go wzięła ze sobą nóż. Konkubent nie zwrócił jej tych rzeczy. Wówczas kobieta postanowiła je zniszczyć. W trakcie szamotaniny dźgnęła pokrzywdzonego nożem, a następnie opuściła mieszkanie państwa B..</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej zasługują na miano wiarygodnych. Kobieta wprawdzie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, jednakże nie kwestionowała tego, że dźgnęła nożem pokrzywdzonego. Kwestią sporną jest było natomiast to, czy oskarżona działała umyślnie czy też nie. Jej wyjaśnienia zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są spójne i logiczne, a nadto korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego oraz bezpośrednich świadków zdarzenia, tj. S. B. oraz P. B. (1). Zdaniem Sądu oskarżona działała umyślnie, z zamiarem ewentualnym.</p>
zeznania P. B. (1)	Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne, albowiem są one spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek opisał przebieg wydarzeń, tak ja to zapamiętał.	

	<p>Dokonując oceny zeznań świadka, Sąd miał na względzie fakt, iż świadek pozostawał pod wpływem alkoholu w chwili zdarzenia. W toku postępowania przygotowawczego świadek złożył obszerne zeznania, które korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
zeznania B. W.	<p>Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego za wiarygodne, albowiem są one spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek opisał przebieg wydarzeń, tak ja to zapamiętał. Dokonując oceny zeznań świadka, Sąd miał na względzie fakt, iż świadek pozostawał pod znacznym wpływem alkoholu w chwili zdarzenia, na co wskazuje protokół badania stanu jego trzeźwości wykonany kilka godzin po zdarzeniu. Składając zeznania przed Sądem świadek zeznał, że nigdy nie spędził nocy w izbie wytrzeźwień, co pozostaje w sprzeczności z informacją z Stołecznego Ośrodka dla Osób Nietrzeźwych. Okoliczność ta nie ma jednak znaczenia dla czynienia ustaleń faktycznych mających znaczenie w niniejszej sprawie.</p>	

zeznania S. B.	Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne, albowiem są one spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek opisała przebieg wydarzeń, tak ja to zapamiętała. Dokonując oceny zeznań świadka, Sąd miał na względzie fakt, iż świadek pozostawał pod wpływem alkoholu w chwili zdarzenia.	
zeznania K. K.	Zeznania świadka są w pełni wiarygodne, bowiem pochodzą od funkcjonariusza Policji. Jego zeznania są całkowicie spójne i konsekwentne. Ponadto jest osobą obcą dla oskarżonej, brak więc jest powodów dla których miałyby ją bezpodstawnie oskarżać.	
opinia sądowo-psychiatryczna	Sąd uznał opinie biegłych lekarzy psychiatrów oraz biegłego psychologa za pełne, jasne należycie umotywowane i fachowe. Biegli sformułowali jednoznaczne wnioski dotyczące stanu zdrowia psychicznego oskarżonej.	
protokoły oględzin miejsca, zatrzymania przyszukania rzeczy, osoby,	Dowody nieosobowe nie wzbudziły wątpliwości, zostały zabezpieczone prawidłowo, dokumenty sporządzono przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc	

	tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.		
informacja z K.	Dokument urzędowy		
opinia sądowo-lekarska	Na miano wiarygodnego zasługuje opinia sądowo-lekarska dotycząca obrażeń, jakich doznał pokrzywdzony. Opinia ta jest pełna, jasna, oparta na dokumentacji medycznej, a wnioski w niej zawarte zostały w prawidłowy sposób uzasadnione. Sąd nie miał wątpliwości co do bezstronności biegłego. Strony również nie kwestionowały treści opinii.		
Informacja z (...) i (...)	Informacje zawarte w tych dokumentach pochodziły do uprawnionych instytucji. Brak podstaw, aby kwestionować wiarygodność tych dokumentów.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
J. G. została oskarżona o to, że w dniu 9 listopada 2021 r. w W. przy ul. (...) naraziła B. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu poprzez ugodzenie go nożem w tylną powierzchnię klatki piersiowej po lewej stronie, w wyniku którego to działania B. W. doznał rany klutej tylnej powierzchni klatki piersiowej po lewej stronie skutkującej odmiokrwiakiem i uszkodzeniem mięsza płuca lewego, które to obrażenia stanowiły rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni, przy czym zarzucanego jej czynu dopuściła się w stanie ograniczającym w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem, tj. o czyn z art. 160 § 1 k.k. i			

art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Zgodnie z treścią art. 160 § 1 k.k. odpowiedzialność karną ponosi ten, kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Przepis art. 157 § 1 k.k. stanowi natomiast, że odpowiedzialność karną ponosi ten powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż J. G. dopuściła się zarzucanego czynu. Wprawdzie oskarżona nie przyznała się do jego popełnienia, jednakże nie kwestionowała tego, że dźgnęła oskarżonego nożem. Twierdziła natomiast, że był to nieszczęśliwy wypadek. O sprawstwie oskarżonej świadczą również dowody w postaci zeznań pokrzywdzonego oraz bezpośrednich świadków zdarzenia: P. B. (2) oraz S. B.. Oskarżona, nie panując na swoimi emocjami, pocięła na pokrzywdzonym kurtkę. Kobieta powinna przewidywać, że swoim zachowaniem może zranić swojego konkubenta.

Biegły z zakresu chirurgii wskazał, że w wyniku zdarzenia w dniu 9 listopada 2021 r. B. W. doznał rany klutej tylnej powierzchni klatki piersiowej po lewej stronie skutkującej odmokrwiakiem i uszkodzeniem mięszu płuca lewego. Obrażenia te skutkowały rozstrojem zdrowia i naruszeniem funkcji narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. Działanie J. G. polegające na zadaniu B. W. ciosu nożem w okolicę tylnej powierzchni klatki piersiowej narażało go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Uznając zatem, iż oskarżona swoim zachowaniem wypełniła znamiona występku z art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k., Sąd ustalił również, iż oskarżona przypisanego jej czynu dopuściła się w stanie ograniczającym w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Jak bowiem wynika z opinii biegłych lekarzy psychiatrów rozpoznali oni u oskarżonej organiczne zaburzenia osobowości oraz obniżony poziom intelektu. Biegli

uwzględniły fakt, że J. G. w pewnych sferach funkcjonuje jako osoba z upośledzeniem umysłowym lekkim. Z wywiadu wiadomo, że zaniedbania środowiskowe obniżają jej zdolności adaptacyjne. Wyniki testów wskazują na możliwość uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, manifestującego się takimi objawami jak tendencją do zalegania negatywnych emocji (w tym poczucia krzywdy) czy osłabieniem kontroli emocjonalnej. Stwierdzony stan psychiczny J. G., w czasie czynu ograniczał w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem (art. 31 § 2 k.k.).

Reasumując, czyn przypisany oskarżonej wypełnia znamiona występku z art. 160 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. G.	I	I	Czyn z art. 160 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3, zaś czyn z art. 157 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Stosownie do treści art. 11 § 3 k.k. w wypadku kiedy czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Tym samym podstawę wymiaru kary stanowią przepisy art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na względzie wnioski opinii biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa. Rozpoznali natomiast organiczne zaburzenia osobowości oraz obniżony poziom intelektu. Biegli uwzględniły fakt, że J. G. w pewnych sferach funkcjonuje jako osoba z upośledzeniem umysłowym lekkim. Z wywiadu wiadomo, że zaniedbania środowiskowe obniżają jej zdolności adaptacyjne. Wyniki testów wskazują na możliwość uszkodzenia

(...), manifestującego się takimi objawami jak tendencją do zalegania negatywnych emocji (w tym poczucia krzywdy) czy osłabieniem kontroli emocjonalnej.

Stopień winy oskarżonej Sąd uznał za średni z uwagi na jej stan zdrowia oraz fakt, iż działa ona w stanie ograniczającym w stopniu znacznym jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem.

Stopień społecznej szkodliwości czynu są uznał za znaczny. Oskarżona swoim zachowaniem zagroziła tak istotnym dobrom chronionym prawem, jak życie i zdrowie.

Oskarżona jest osobą niekaraną.

Sąd nie zastosował nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do oskarżonego, jednakże przy wymiarze kary uwzględnił fakt, że dopuścił się on przypisanych czynów w stanie, o którym mowa w art. 31 § 2 k.k.

Mając na uwadze stopień winy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, jak również inne powyżej wymienione okoliczności Sąd wymierzył oskarżonej karę

			1 roku pozbawienia wolności.
J. G.	II	II	<p>Mając na uwadze fakt, iż oskarżona jest osobą niekaraną Sąd zdecydował jednocześnie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do oskarżonej. Stosownie do treści art. 69 § 1 i 2 k.k. można warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Oskarżona jest osobą niekaraną. W ocenie Sądu aktualny sposób życia oskarżonej, jego obecna postawa, jak również wyrażona skrucha przemawiają za warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat tytułem próby. Zdaniem</p>

			<p>Sądu możliwe będzie osiągnięcie celów tej kary bez skazania oskarżonej na karę pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej, bowiem taka jej postać również zapobiegnie jej powrotowi do przestępczości.</p> <p>Okres próby wynoszący 3 lata w ocenie Sądu pozwoli na ocenę postawy oskarżonej, jak również na pogłębioną obserwację w zakresie przestrzegania przez nią porządku prawnego. Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy w ocenie Sądu tylko kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania może pozytywnie wpłynąć na oskarżoną. Jednocześnie kara ta powinna skłonić oskarżoną do przestrzegania porządku prawnego, a zwłaszcza do powstrzymania się od popełnienia następnego czynu zabronionego na szkodę pokrzywdzonego. W takim bowiem przypadku Sąd mógłby, a w niektórych okolicznościach zobligowany byłby do zarządzenia wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności.</p>
J. G.	III	III	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżoną do informowania o przebiegu

			próby sąd, co ma na celu wzmocnienie prewencji indywidualnej w stosunku do oskarżonej.
J. G.	IV	IV	<p>Uwzględniając okoliczności w jakich oskarżona dopuściła się czynu zabronionego, jako również treść opinii sądowo – psychiatrycznych oraz opinii sądowo – psychologicznej Sąd uznał, iż zasadnym będzie oddanie oskarżonej pod dozór kuratora w okresie próby (art. 73 § 1 k.k.). Orzeczenie dozoru stanowi bowiem ważny element stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary. W okresie próby wolność skazanej jest bowiem wolnością kontrolowaną. Prawidłowa funkcja tego środka probacyjnego może być zatem realizowana tylko wtedy, jeżeli Sąd będzie miał dokładną informację o zachowaniu się skazanej, uzyskiwaną od niej bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonego kuratora. Jak wskazuje się w doktrynie często wypełnienie obowiązków probacyjnych wymaga od sprawcy zmiany dotychczasowego postępowania i pomoc ze strony kuratora lub innej powołanej do tego osoby byłaby wskazana. Dozór spełnia także istotną funkcję kontrolną, która pozwala stale obserwować</p>

			<p>poczynione przez skazaną postępy lub ich brak i umożliwia sądowi na bieżąco podjęcie właściwych decyzji w celu przewycięzaniu tych czynników, które doprowadziły sprawcę do popełnienia przestępstwa. Istotą dozoru jest zatem pomoc w readaptacji społecznej skazanej oraz kontrola ścisłego wykonywania przez poddaną dozorowi nałożonych na nią obowiązków i poleceń. Kontrola ta ma na celu oddziaływanie wychowawcze i zapobieganie powrotowi do przestępstwa (por. A. Grześkowiaka, K. Wiak / red./, Kodeks karny. Komentarz, Wyd. 4, Warszawa 2017, Legalis).</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. G.	V-VI	V-VI	<p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd orzekł o zwrocie oskarżonej J. G. dowodów rzeczowych wymienionych pod poz. 1-4, 9-11 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/698/21/P (k. 143). W tym miejscu wyjaśnić należy, iż Sąd zwrócił oskarżonej wszystkie noże, które zostały zabezpieczone w jej</p>

		<p>mieszkaniu, albowiem zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i sądowego nie udało się ustalić, którym konkretnie nożem posłużyła się oskarżona. Świadcowie zdarzenia nie byli w stanie rozpoznać tego noża.</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił pokrzywdzonemu dowody rzeczowe wymienione pod poz. 5-8 wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/698/21/P (k. 143).</p>
inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu	

	<p>Państwa na rzecz adw. K. O. kwotę 1 224,00 złotych powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług VAT tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu na etapie postępowania przygotowawczego oraz sądowego.</p>	
VIII	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, jak również nie wymierzył jej opłaty. Decyzja ta była podyktowana aktualną sytuacją finansową oskarżonej, która przed osadzeniem w areszcie śledczym utrzymywała się z niewielkiej renty.</p>	
Podpis		